

Riksarkivaren
Pb. 4013 Ullevål Stadion
0806 OSLO

Deres ref.
00/4184 A.013
IF

Deres brev av:

Vår ref.
200207325-4

Emnekode
BBA-0543

Dato
3. oktober 2002

KAGE

Prinsipper, metoder og strategier for bevaring og kassasjon : høringsuttalelse

Bergen Byarkiv har følgende merknader til Bevaringsutvalgets rapport:

1. Innledning

I utgangspunktet skulle utvalget vurdere behovet for nye bevarings- og kassasjonsregler for statlig sektor. Det skulle også ”vurdere sine anbefalinger i forhold til det tilsvarende arbeid som nå foregår for kommunal sektor (Thimeutvalget)”. Etter hvert ble mandatet utvidet til å gjelde offentlig sektor som helhet. I stedet for å forholde seg til, og kommentere Thimeutvalgets arbeid, har Bevaringsutvalget omarbeidet Thimeutvalgets konklusjoner, og inkorporert deler av det inn i sitt konsept, slik at Thimeutvalgets arbeid ikke lenger har status som et selvstendig arbeid som skal tas stilling til. Denne prosessen er utført uten kommunal deltakelse. Vi finner denne prosessen uheldig.

2. Beringutvalget og Thimeutvalget

Beringutvalget laget en utredning av grunnleggende momenter for en ny strategi og metode for bevaring og kassasjon. Thimeutvalget utarbeidet en metode og rutine for dette arbeidet. I et notat av 27.03.200 skriver Trond Sirevåg: ”Thimeutvalgets ”Utkast til retningslinjer for arkivbevaring i kommunale og fylkeskommunale arkiv” (1999) representerer et godt bidrag til den videre vurderingen (bedre og mer anvendelig enn noe internasjonalt florerende dokument som undertegnede kjenner til). Thimeutvalgets utkast har en kompakt og formelaktig form med klare kategorier og kriterier ”. Metoden har vært utprøvet i praksis med godt resultat. Det er nettopp denne kompakte og formelaktige karakteren som gjør at de vurderinger som gjøres utfra modellen er klare og gjennomsiktede. Fordeler og ulemper er lett å få øye på. Dette er en viktig fordel ved metoden.

3. Rapport fra Bevaringsutvalget

Bevaringsutvalgets rapport er en ny *utredning*, med mye for og mot, og er til dels svært interessant lesning. Men vi kan neppe si at den bringer oss nærmere en god metode. Modellen har delvis karakter av en tilbakevending til at all informasjon og dokumentasjon er viktig, og

representerer slik sett et metodisk tilbakeskritt i forhold til Thimeutvalget. Etter vårt syn hadde Thimeutvalgets metode fortjent en bedre skjebne: nemlig å bli satt ut i livet som den er.

4. Dobbelarkivering

Thimeutvalgets metode viste seg - i praksis - å være en systematisk måte å få kartlagt dobbeltarkivering innenfor en sektor. En analyse av saksbehandlingsrutiner og prosesser gir et helhetlig oversikt over informasjonstilfanget. En oversikt over hvilke instanser som sitter med den samme informasjonen, er en forutsetning for å kunne avgjøre om noen arkivskapere skal oppbevare all informasjon om en sak – og hvilke arkivskapere som eventuelt kan kassere alt/deler av den samme informasjonen. En slik kartlegging kan innarbeides i en arkivplan, som er det overordnede styringsredskapet for arkivdanningen.

5. Om bevaringsnivåer

Thimeutvalget innførte begrepet ”bevaringsnivå”. Bevaringsnivået sier hvor mye dokumentasjon som skal oppbevares av en spesiell handling hos en konkret arkivskaper. Dersom det gjennom en kartlegging viser seg at den samlede dokumentasjonen av spesialundervisningen finnes i en elevs mappe ved en skole, er det ingen grunn til at den samme informasjonen finnes i kopi ved skolekontoret eller fylkesskolekontoret (jf avsnittet om dobbeltarkivering). Dette konstaterer også det faktum at det ikke alltid er informasjon på det høyeste forvaltningsnivå som har størst dokumentasjonsverdi. Lover og regler for saksbehandling blir skapt sentralt, mens den praktiske utførelsen - og dokumentasjon av den - svært ofte skjer i en kommune.

6. Videre oppfølging

Ved Bergen Byarkiv ønsker vi å se nøyere på rapporten fra Bevaringsutvalget, og prøve ut konsekvenser for kommunalt materiale. Spesielt kan det se ut som den grafiske framstillingen av arbeidsmetodikken på s. 61 i rapporten kan være et nyttig redskap. Vi vil derfor gjerne benytte oss av den generell utsettelsen som ble gitt til de kommunale arkivinstitusjonene, og vil komme tilbake med ytterligere kommentarer i januar.

Med vennlig hilsen

Arne Skivenes
byarkivar

Karin Gjelsten
Arkivar/spesialkonsulent